

FØR JORDFESTINGA

Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

ETTER JORDFESTINGA

Selv om jeg ei fornemmer
din sterke hånd,
min salighet dog fremmer
din gode Ånd.
Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

*Takk for at vi kunne
være sammen i dag.
Familien*

*Prest: Sven Giljebrekke
Organist: Justin Mark Vickery*

GOL
BEGRAVELSESBYRÅ

*Jorunn Helene
Odegård*

★ 7 - 3 - 1936 † 7 - 2 - 2022

*Gol kyrkje
fredag 18. februar 2022*

PRELUDIUM

Vem kan segla forutan vind

ÅPNINGSORD

FELLESONG

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

T Christian Richardt 1867 - M C. E. F. Weyse 1838

MINNEORD

BLOMSTERHELNINGAR

SKRIFTLESNING

FELLESONG

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T J. N. L. Schjørring 1854 - M H. S. Thompson 1852

TALE

BØNN OG VÅR FAR

Vår Far i himmelen! Lat namnet ditt helgast.
Lat riket ditt koma. Lat viljen din råda på jorda
slik som i himmelen.
Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev
våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve.
Amen

FELLESONG

Deilig er den himmel blå,
lyst det er å se derpå,
hvor de gylne stjerner blinker,
hvor de smiler, hvor de vinker
/: oss fra jorden opp til seg. :/

Det var midt i julenatt,
hver en stjerne glimtet matt,
da med ett der ble å skue
én så klar på himlens bue
/: som en liten stjernesol. :/

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldri lede vill,
er hans guddoms ord det klare,
som han lot oss åpenbare
/: til å lyse for vår fot. :/

T N. F. S. Grundtvig 1810 - M Jacob Gerhard Meidell omkr 1840

POSTLUDIUM

Air (Bach)